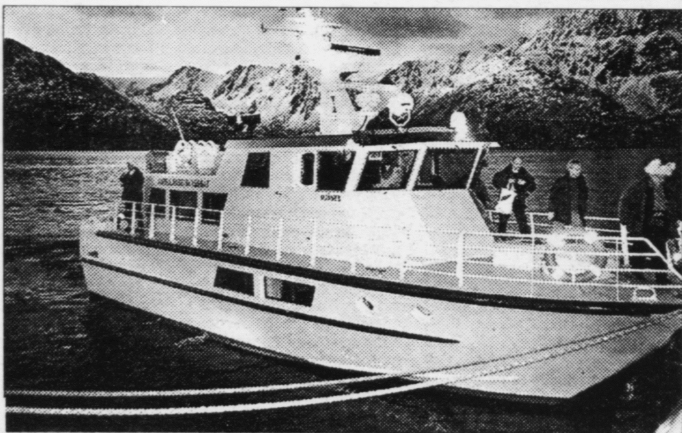

Ferðin á kavascootara og í sámataljaldinum átti ævintýrdámin á ferðini

Kendi danski sjónvarpsmaðurin Søren Ryge Petersen skerur sær ein bita av turkaðum reinsdjórakjøti í sámataljaldinum

Báturin »Mjðnes« førði okkum til Loppa kommunu

mótmæli vóru ímóti at byggja 110 metur høgu byrgingina.

Nú, 10 ár seinni, er stríðsøksin grivin. Orkuverkið er har, og umframt at geva meg, so hevur tað eisini atdráttarmegi. Ferðafólk í stórum tali vitja, fyrri at síggja kendu og bergtakandi byrgingina og orkuverkið.

Mest av øllum minti hetta meg um vitjan á Sornfelli; at koyra niðan í fjøllini, inn í tunnlin við hurðum í og at ganga inni í stóru hellunum, har turbinurnar stóðu og at eta í hugnaliga hellinum, matstovuni. Men hetta var stórsligið, flott og hugtakandi.

Á heimleið

Eftir hesa vitjan gekk leiðin beinleiðis á flogvøllin og vit søgdu farvæl við russiska og norsku starvsbrøður okkara. Í Oslo søgdu vit so farvæl við restina av ferðaliðnum, tí nú fóru vit í allar ættir. Nøkur okkara fylgdust til Keypmannahavnar, men eisini tóku danir flogfarið beinleiðis til Árhús.

Ein ferð, pakkað við upplivingum, var at enda. Ein ferð, har fyrri parturin, scootarin og sámataljaldið, átti ævintýr-

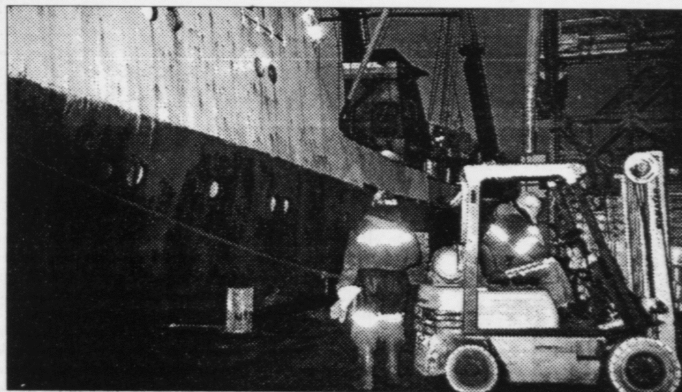
dámin. Seinni helmingur aðrar upplivingar og kunnandi løtur. Alt í alt eitt sindur av hvørjum og sjáldan munnu so nógv hava sæð og upplivað so nógv uppá so stutta tíð.

Eftir var bert ferðin til Føroya, har stormarnir leikaðu og við harðligum tøkum sluttu leikandi børn og skakaðu tryggjaðar húsatekjur.

Gott var aftur at standa á heimligari jørð, eftir heldur harðliga innflúgvung, ið minti um lendingina í Tromsø nakrar dagar undan.

Óg tað gjørdi einki, um bussurin til Havnar var fullur av ferðandi, (og enn fleiri ferðandi, ið komu upp á vegnum), súklum, barnavognum og viðføri. Mest av øllum minti hetta um eina av indisku bussleiðunum, ið ein sær í sjónvarpinum. Men eingin hekk utanfyri og ongar hønur søtu í búri á tekjuni.

Komin úr Kaldbakstunnnlinum hugsaði eg, (meðan eg neyðhelt eini súklu, ið helst skal undir okkurt jólatræi): í dimminum hómast ljós. Nú var ikki langur vegur eftir.

Í Loppa kommunu er svartskygnið horvið og nógv virkseimi er á bryggjuni, har russarar landa eftir fastari avtalu og íslendingar byggja fiskavirki

